

[Jytte Andersen]

tet i deltidsstillinger. Det vil vi meget gerne være med til at se på og til at fremme en drøftelse med Kommunernes Landsforening om, at antallet af deltidsstillinger skulle skæres ned, sådan at de pædagogiske stillinger blev fuldtidsstillinger. Det vil vi meget gerne drøfte både med undervisningsministeren og for den sags skyld også med arbejdsministeren, for det kunne i hvert fald være et sted, hvor man kunne finde nogle penge, når det drejer sig om supplerende dagpenge, fordi mange deltidsarbejden- de pædagoger har fået frigørelsesattester.

Men af de fuldtidsansatte pædagoger er der kun 2,4 pct., som er ledige, og det er det, vi normalt plejer at definere som fuld beskæftigelse. Der vil altid være nogle, der er ved at skifte job eller sådan noget, men 2 pct. er efter vores normale terminologi herinde fuld beskæftigelse.

Hvad angår den anden del af problemet, de deltidsansatte på supplerende dagpenge, vil vi meget gerne være med til at se på det, men på den måde, at vi taler om fuldtidsstillinger i stedet for deltidsstillinger. Bagefter kan man så rive dem, der er tilknyttet a-kassesystemet med supplerende dagpenge, i næsen, at de mere eller mindre trækker på nogle kasser, som de ikke er berettiget til. Det synes vi er en urimelig problemstilling, som vi meget hurtigt burde stoppe herinde.

(Kort bemærkning).

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Vi har indtil nu selvfølgelig været meget fikseret på de studerendes og på de enkelte seminariers stilling. Men to bemærkninger vil jeg godt lige komme med, inden ministeren forhåbentlig kommer igen.

Den ene er om det, som fru Jytte Andersen strejfede om de pædagogiske seminarier og arbejdsløshed. Jeg vil godt have ministerens kommentar til lærersiden af det. Kan ministeren bekræfte, at også dér er arbejdsløshedsprocenten på et sådant niveau, at vi, som fru Jytte Andersen udtrykte det, her i huset normalt ville regne det, som om der ikke er arbejdsløse her?

Det andet er, at jeg gerne vil bede ministeren om en uddybende kommentar til, hvad der skal ske med de sammenlagte seminariers bestyrelser. I bemærkningerne til § 2 ser jeg at ministeren synes, at der må påhvile det modtagende seminarium en særlig forpligtelse til at søge medarbejdere ved det nedlagte seminarium genbe-

skæftiget i videst muligt omfang og til at sikre den nedlagte institutions bestyrelse/ledelse en rimelig grad af indflydelse på, hvorledes virksomheden kan videreføres på det nye sted. Jeg har i et svar fået at vide, at ministeren ville vende tilbage til de retlige problemer, der knytter sig til forslaget her i dag, så det ser jeg frem til sker.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Med hensyn til det sidste vil jeg gerne give udvalget en grundig redegørelse. Det er vanskelige juridiske problemer, vi står med her, men jeg kan forsikre, at vi har en løsning. Jeg beder bare om, at jeg ikke skal redegøre for den her.

Jeg vil gerne undskylde over for fru Bente Juncker, at jeg i første omgang ikke fik svaret på spørgsmålet, om vi nu kunne være sikker på, at der ikke kom endnu en hovsabesparelse til sommer. Det tror jeg jeg kan love fru Bente Juncker, for det, der skete sidste sommer, var ikke rart. Det hang jo sammen med regeringskrisen, regeringsdannelsen, og så stod vi pludselig dér. Vi havde en målsætning om, at vi skulle ned på et vist udgiftsniveau, altså holde 1988-niveau i 1989. Vi kunne se, at vi ikke kunne nå det, hvis vi ikke begyndte med det samme. Så blev der sendt dette budskab til hele den statslige sektor om, at der skal spares 2 pct. i 1988, det ville i realiteten sige 4 pct. i efteråret 1988, og derefter yderligere 1 pct. i 1989. Det førte især i undervisningssektoren til forskellig turbulens i sommerferien, hvor ledere måtte komme ind på kontoret igen. Timelærere, der havde fået at vide, de havde fået timer, fik nu at vide, at de alligevel ikke havde fået timer osv. Det skal jeg være den allerførste til at beklage.

Jeg tror nok, at finansministeren, hvis han havde været her, ville have konstateret, at det trods alt lykkedes at få det på plads. Hvor ville vi være henne med finanslovforhandlingerne nu, hvis ikke vi havde fået klaret det tag i sommer? Men det var altså noget, der hang sammen med den bestemte situation, og nogle institutioner løste ikke opgaven særlig godt. Der var nemlig nogle, der gjorde, som fru Bente Juncker har sagt, lod eleverne gå uden undervisning i en uges tid, og uden at der var nogen mening og idé med det, og det var ikke spor godt. Til gengæld var der andre, som fik det kørt ind på fornemste vis.